

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2019/884**z dnia 17 kwietnia 2019 r.****zmieniająca decyzję ramową Rady 2009/315/WSiSW w odniesieniu do wymiany informacji dotyczących obywateli państw trzecich oraz w odniesieniu do europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych (ECRIS) i zastępująca decyzję Rady 2009/316/WSiSW**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 82 ust. 1 akapit drugi lit. d),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia wyznaczyła sobie cel polegający na zapewnieniu swoim obywatelom przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości bez granic wewnętrznych, w której zapewniony jest swobodny przepływ osób. Cel ten należy osiągnąć, między innymi, za pomocą odpowiednich środków służących zapobieganiu przestępczości – w tym przestępczości zorganizowanej i terroryzmowi – i jej zwalczaniu.
- (2) Osiągnięcie tego celu wymaga, by informacje dotyczące wyroków skazujących zapadłych w państwach członkowskich m. były uwzględniane poza skazującym państwem członkowskim w toku nowego postępowania karnego, jak określono w decyzji ramowej Rady 2008/675/WSiSW ⁽²⁾, jak i w celu zapobiegania kolejnym przestępstwom.
- (3) Realizacja tego celu wymaga prowadzenia między właściwymi organami państw członkowskich wymiany informacji pochodzących z rejestrów karnych. Tego rodzaju wymianę informacji organizują i ułatwiają zasady określone w decyzji ramowej Rady 2009/315/WSiSW ⁽³⁾ oraz europejski system przekazywania informacji z rejestrów karnych (ECRIS), ustanowiony zgodnie z decyzją Rady 2009/316/WSiSW ⁽⁴⁾.
- (4) Obowiązujące ramy prawne ECRIS nie uwzględniają jednak w sposób wystarczający specyfiki wniosków dotyczących obywateli państw trzecich. Pomimo że wymiana informacji dotyczących obywateli państw trzecich za pośrednictwem ECRIS jest już możliwa, nie istnieje żadna wspólna unijna procedura ani mechanizm, które pozwalałyby na efektywną, szybką i prawidłową wymianę takich informacji.
- (5) W Unii informacje dotyczące obywateli państw trzecich nie są gromadzone tak jak ma to miejsce w przypadku obywateli państw członkowskich – w państwach członkowskich ich obywatelstwa, lecz są jedynie przechowywane w państwach członkowskich, w których wydano wyroki skazujące. Pełną informację na temat wcześniejszej karalności danego obywatela państwa trzeciego można zatem uzyskać jedynie wtedy, gdy wniosek o udzielenie takich informacji zostanie skierowany do wszystkich państw członkowskich.
- (6) Tego rodzaju „wnioski ogólne” stanowią nieproporcjonalne obciążenie administracyjne dla wszystkich państw członkowskich, w tym dla państw członkowskich nieposiadających informacji dotyczących danego obywatela państwa trzeciego. W praktyce obciążenie to zniechęca państwa członkowskie do występowania do innych państw członkowskich z wnioskami o udzielenie informacji dotyczących obywateli państw trzecich, co poważnie utrudnia wymianę tych informacji między państwami członkowskimi, ograniczając ich dostęp do informacji z rejestrów karnych do informacji przechowywanych w ich rejestrach krajowych. W konsekwencji wzrasta ryzyko, że wymiana informacji między państwami członkowskimi będzie nieskuteczna i niepełna

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 12 marca 2019 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 9 kwietnia 2019 r.

⁽²⁾ Decyzja ramowa Rady 2008/675/WSiSW z dnia 24 lipca 2008 r. w sprawie uwzględniania w nowym postępowaniu karnym wyroków skazujących zapadłych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz.U. L 220 z 15.8.2008, s. 32).

⁽³⁾ Decyzja ramowa Rady 2009/315/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie organizacji wymiany informacji pochodzących z rejestru karnego pomiędzy państwami członkowskimi oraz treści tych informacji (Dz.U. L 93 z 7.4.2009, s. 23).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2009/316/WSiSW z dnia 6 kwietnia 2009 r. w sprawie ustanowienia europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych (ECRIS), zgodnie z art. 11 decyzji ramowej 2009/315/WSiSW (Dz.U. L 93 z 7.4.2009, s. 33).

- (7) Aby poprawić tę sytuację, Komisja przedłożyła wniosek, który doprowadził do przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/816⁽⁵⁾ ustanawiającego na poziomie Unii scentralizowany system zawierający dane osobowe skazanych obywateli państw trzecich, umożliwiający ustalenie które państwa członkowskie posiadają informacje dotyczące uprzednich wyroków skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich (zwany dalej „ECRIS-TCN”).
- (8) ECRIS-TCN umożliwi organowi centralnemu państwa członkowskiego szybkie i efektywne ustalenie, jakie inne państwa członkowskie przechowują informacje z rejestrów karnych dotyczące danego obywatela państwa trzeciego tak, aby możliwe było skorzystanie z istniejących ram ECRIS po to, by zwrócić się do tych państw członkowskich z wnioskiem o udzielenie informacji z rejestrów karnych zgodnie z decyzją ramową 2009/315/WSiSW.
- (9) Wymiana informacji dotyczących wyroków skazujących jest istotna w każdej strategii zwalczania przestępczości i terroryzmu. Wykorzystanie przez państwa członkowskie pełnego potencjału ECRIS umożliwiłoby wymiarowi sprawiedliwości w sprawach karnych lepsze reagowanie na radykalizację postaw prowadzącą do terroryzmu i brutalnego ekstremizmu.
- (10) Aby zwiększyć przydatność informacji dotyczących wyroków skazujących i pozbawienia praw na podstawie wyroku skazującego za przestępstwa seksualne popełnione wobec dzieci, dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/93/UE⁽⁶⁾ nałożyła na państwa członkowskie obowiązek podjęcia środków niezbędnych do zapewnienia, by – do celu rekrutowania osób na stanowiska wiążące się z bezpośrednimi i regularnymi kontaktami z dziećmi – informacje o wyrokach skazujących za przestępstwa seksualne popełnione wobec dzieci odnotowanych w rejestrze karnym lub o jakimkolwiek pozbawieniu praw wynikającym z tych wyroków skazujących były przekazywane zgodnie z procedurami określonymi w decyzji ramowej 2009/315/WSiSW. Celem tego mechanizmu jest zapewnienie, by osoba skazana za przestępstwo seksualne wobec dzieci nie mogła zataić takiego wyroku skazującego ani takiego pozbawienia praw z myślą o podjęciu w innym państwie członkowskim działalności zawodowej związanej z bezpośrednimi i regularnymi kontaktami z dziećmi.
- (11) Niniejsza dyrektywa ma na celu dokonanie w decyzji ramowej 2009/315/WSiSW niezbędnych zmian, które umożliwią skuteczną wymianę informacji za pośrednictwem ECRIS dotyczących wyroków skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich. Zobowiązuje ona państwa członkowskie do podjęcia środków niezbędnych do zapewnienia, by wyrokiem skazującym towarzyszyły informacje dotyczące obywatelstwa lub obywatelstw osoby skazanej, o ile państwa członkowskie takimi informacjami dysponują. Wprowadza ona również procedury odpowiadania na wnioski o udzielenie informacji, zapewnia, by wypis z rejestru karnego stanowiący przedmiot wniosku obywatela państwa trzeciego został uzupełniony informacjami z innych państw członkowskich, oraz przewiduje niezbędne zmiany techniczne w celu zapewnienia funkcjonowania systemu wymiany informacji.
- (12) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680⁽⁷⁾ powinna być stosowana do przetwarzania danych osobowych przez właściwe organy krajowe do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w tym ochrony przed zagrożeniami dla bezpieczeństwa publicznego i zapobiegania takim zagrożeniom. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679⁽⁸⁾ powinno być stosowane do przetwarzania danych osobowych przez organy krajowe, gdy przetwarzanie takie nie jest objęte zakresem stosowania dyrektywy (UE) 2016/680.
- (13) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania decyzji ramowej 2009/315/WSiSW zasady określone w decyzji 2009/316/WSiSW należy włączyć do tej decyzji ramowej oraz należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁽⁹⁾.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/816 z dnia 17 kwietnia 2019 r. ustanawiające scentralizowany system służący do ustalania państw członkowskich posiadających informacje o wyrokach skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich i bezpaństwowców (ECRIS-TCN) na potrzeby uzupełnienia europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/1726 (Dz.U. L 135, 22.5.2019, s. 1).

⁽⁶⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/93/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej, zastępująca decyzję ramową Rady 2004/68/WSiSW (Dz.U. L 335 z 17.12.2011, s. 1).

⁽⁷⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłająca decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 89).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (14) Wspólną infrastrukturę komunikacyjną wykorzystywaną do celów wymiany informacji z rejestrów karnych powinna stanowić zabezpieczona transeuropejska telematyczna sieć komunikacyjna między administracjami (S-TESTA) lub każda kolejna jej wersja bądź jakakolwiek alternatywna zabezpieczona sieć.
- (15) Niezależnie od możliwości korzystania, zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami, z unijnych programów finansowych każde państwo członkowskie powinno ponosić własne koszty wynikające z wdrożenia, użytkowania i utrzymywania swojej bazy danych rejestru karnego oraz zarządzania tą bazą danych, a także z wdrożenia, użytkowania i utrzymywania dostosowań technicznych potrzebnych do umożliwienia korzystania z ECRIS oraz zarządzania tymi dostosowaniami.
- (16) Niniejsza dyrektywa respektuje podstawowe prawa i wolności zapisane, w szczególności, w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w tym prawo do ochrony danych osobowych, prawo do sądowego i administracyjnego środka zaskarżenia, zasadę równości wobec prawa, prawo do dostępu do bezstronnego sądu, domniemanie niewinności oraz ogólny zakaz dyskryminacji. Niniejszą dyrektywę należy wykonywać zgodnie z tymi prawami i zasadami.
- (17) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy, a mianowicie umożliwienie szybkiej i skutecznej wymiany prawidłowych informacji z rejestrów karnych dotyczących obywateli państw trzecich, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest – poprzez wprowadzenie wspólnych zasad – jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (18) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do TUE i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej dyrektywy i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (19) Zgodnie z art. 1 i 2 oraz art. 4a ust. 1 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do TUE i do TFUE, bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej dyrektywy i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (20) Zgodnie z art. 3 i art. 4a ust. 1 Protokołu nr 21 Zjednoczone Królestwo powiadomiło o chęci uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszej dyrektywy.
- (21) Zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁰⁾ skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię dnia 13 kwietnia 2016 r.⁽¹¹⁾
- (22) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję ramową 2009/315/WSiSW,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zmiany decyzji ramowej 2009/315/WSiSW

W decyzji ramowej 2009/315/WSiSW wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszej decyzji ramowej:

- a) określa się warunki, zgodnie z którymi skazujące państwo członkowskie dzieli się informacjami dotyczącymi wyroków skazujących z innymi państwami członkowskimi;

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 186 z 25.5.2016, s. 7.

- b) określa się obowiązki spoczywające na skazującym państwie członkowskim i na państwie członkowskim, którego obywatelem jest osoba skazana (zwanym dalej »państwem członkowskim, którego obywatelem jest dana osoba«) oraz metody, które należy stosować, odpowiadając na wniosek o udzielenie informacji pochodzących z rejestrów karnych;
- c) ustanawia się zdecentralizowany system informatyczny służący wymianie informacji dotyczących wyroków skazujących, oparty na bazach danych rejestrów karnych poszczególnych państw członkowskich, tj. europejski system przekazywania informacji z rejestrów karnych (ECRIS).”;
- 2) w art. 2 dodaje się litery w brzmieniu:
- „d) »skazujące państwo członkowskie« oznacza państwo członkowskie, w którym wydano wyrok skazujący;
- e) »obywatel państwa trzeciego« oznacza osobę niebędącą obywatelem Unii w rozumieniu art. 20 ust. 1 TFUE, osobę, która jest bezpaństwowcem lub osobę, której obywatelstwo jest nieznanе;
- f) »dane daktyloskopijne« oznaczają dane odnoszące się do odcisków wszystkich palców danej osoby w formie odbitek płaskich i przetoczonych;
- g) »wizerunek twarzy« oznacza cyfrowy wizerunek twarzy danej osoby;
- h) »oprogramowanie wzorcowe ECRIS« oznacza oprogramowanie opracowane przez Komisję i udostępnione państwu członkowskim do celów wymiany informacji z rejestrów karnych za pośrednictwem ECRIS.”;
- 3) art. 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Każde skazujące państwo członkowskie podejmuje wszelkie środki konieczne do zapewnienia, by wyrokiem skazującym wydanym na jego terytorium towarzyszyły informacje dotyczące obywatelstwa lub obywatelstw osoby skazanej, jeżeli jest ona obywatelem innego państwa członkowskiego lub obywatelem państwa trzeciego. W przypadku gdy obywatelstwo osoby skazanej nie jest znane albo gdy jest ona bezpaństwowcem, należy to odnotować w rejestrze karnym.”;
- 4) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. W przypadku gdy obywatel jednego państwa członkowskiego zwraca się z wnioskiem do organu centralnego innego państwa członkowskiego o udzielenie mu informacji zawartych w rejestrze karnym na jego temat, organ ten składa wniosek do organu centralnego państwa członkowskiego, którego obywatelem jest dana osoba, o przekazanie informacji i związanych z nimi danych pochodzących z rejestru karnego oraz uwzględnia takie informacje i związane z nimi dane w wypisie przekazywanym danej osobie.”;
- b) dodaje się ustęp w brzmieniu:
- „3a. W przypadku gdy obywatel państwa trzeciego zwraca się z wnioskiem do organu centralnego państwa członkowskiego o udzielenie mu informacji zawartych w rejestrze karnym na jego temat, organ ten składa wniosek wyłącznie do tych organów centralnych państw członkowskich, które posiadają informacje zawarte w rejestrach karnych na temat tej osoby, o przekazanie informacji i związanych z nimi danych pochodzących z rejestrów karnych oraz uwzględnia takie informacje i związane z nimi dane w wypisie przekazywanym danej osobie.”;
- 5) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. W przypadku złożenia na podstawie art. 6 do organu centralnego państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie, którego obywatelem jest dana osoba, wniosku o udzielenie informacji pochodzących z rejestru karnego dotyczących wyroków skazujących wydanych wobec obywatela państwa członkowskiego, państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, przekazuje takie informacje w takim samym zakresie, jaki przewidziano w art. 13 Europejskiej konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4a. W przypadku złożenia na podstawie art. 6 wniosku o udzielenie do celów postępowania karnego informacji pochodzących z rejestru karnego dotyczących wyroków skazujących wydanych wobec obywatela państwa trzeciego państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, przekazuje informacje o wszelkich wyrokach skazujących wydanych w państwie członkowskim, do którego skierowano wniosek, i wpisanych do rejestru karnego oraz o wszelkich wyrokach skazujących, które zostały wydane w państwach trzecich, a następnie przekazane temu państwu i wpisane do rejestru karnego.

W przypadku złożenia wniosku o udzielenie takich informacji do celów innych niż postępowanie karne stosuje się odpowiednio ust. 2 niniejszego artykułu.”;

6) art. 8 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Odpowiedzi na wnioski, o których mowa w art. 6 ust. 2, 3 i 3a, udziela się w terminie dwudziestu dni roboczych od daty otrzymania wniosku.”;

7) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wyrazy „art. 7 ust. 1 i 4” zastępuje się wyrazami „art. 7 ust. 1, 4 i 4a”;

b) w ust. 2 wyrazy „art. 7 ust. 2 i 4” zastępuje się wyrazami „art. 7 ust. 2, 4 i 4a”;

c) w ust. 3 wyrazy „art. 7 ust. 1, 2 i 4” zastępuje się wyrazami „art. 7 ust. 1, 2, 4 i 4a”;

8) w art. 11 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 akapit pierwszy lit. c) dodaje się podpunkt w brzmieniu:

„(iv) wizerunek twarzy.”;

b) ust. 3–7 otrzymują brzmienie:

„3. Organy centralne państw członkowskich przekazują drogą elektroniczną za pośrednictwem ECRIS oraz przy zastosowaniu znormalizowanego formatu zgodnie z normami określonymi w aktach wykonawczych następujące informacje:

a) informacje, o których mowa w art. 4;

b) wnioski, o których mowa w art. 6;

c) odpowiedzi, o których mowa w art. 7; oraz

d) inne istotne informacje.

4. Jeżeli sposób przekazywania informacji, o którym mowa w ust. 3, jest niedostępny, organy centralne państw członkowskich przekazują, uwzględniając bezpieczeństwo tego procesu, wszystkie informacje, o których mowa w ust. 3, wykorzystując do tego celu wszelkie środki pozwalające na wytworzenie pisemnego potwierdzenia i umożliwiające organowi centralnemu państwa członkowskiego otrzymującego informacje stwierdzenie autentyczności tych informacji.

Jeżeli sposób przekazywania informacji, o którym mowa w ust. 3, jest niedostępny przez długi czas, dane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję.

5. Każde państwo członkowskie dokonuje dostosowań technicznych niezbędnych do stosowania przez nie znormalizowanego formatu w celu przekazywania innym państwom członkowskim wszelkich informacji, o których mowa w ust. 3, drogą elektroniczną za pośrednictwem ECRIS. Każde państwo członkowskie powiadamia Komisję o dacie, od której będzie w stanie przekazywać informacje w taki sposób.”;

9) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 11a

Europejski system przekazywania informacji z rejestrów karnych (ECRIS)

1. W celu prowadzenia wymiany informacji pochodzących z rejestrów karnych drogą elektroniczną zgodnie z niniejszą decyzją ramową ustanawia się zdecentralizowany system informatyczny oparty na bazach danych rejestrów karnych poszczególnych państw członkowskich, tj. europejski system przekazywania informacji z rejestrów karnych (ECRIS). System ten składa się z następujących elementów:

- a) oprogramowanie wzorcowe ECRIS;
- b) wspólna infrastruktura komunikacyjna między organami centralnymi zapewniająca szyfrowaną sieć.

W celu zapewnienia poufności i integralności informacji z rejestrów karnych przekazywanych innym państwu członkowskim wykorzystuje się odpowiednie środki techniczne i organizacyjne, z uwzględnieniem stanu wiedzy technicznej, kosztów wdrożenia i ryzyka wiążącego się z przetwarzaniem informacji.

2. Wszystkie dane z rejestrów karnych są przechowywane wyłącznie w bazach danych prowadzonych przez państwa członkowskie.

3. Organy centralne państw członkowskich nie mogą mieć bezpośredniego dostępu do baz danych rejestrów karnych innych państw członkowskich.

4. Odpowiedzialność za obsługę oprogramowania wzorcowego ECRIS i baz danych służących do przechowywania, wysyłania i odbierania informacji pochodzących z rejestrów karnych spoczywa na danym państwie członkowskim. Państwa członkowskie wspiera Agencja Unii Europejskiej ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA), ustanowiona rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1726 (*), zgodnie z jej zadaniami określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/816 (**).

5. Odpowiedzialność za obsługę wspólnej infrastruktury komunikacyjnej spoczywa na Komisji. Infrastruktura ta musi spełniać niezbędne wymogi w zakresie bezpieczeństwa oraz w pełni odpowiadać potrzebom ECRIS.

6. eu-LISA zapewnia, rozwija i utrzymuje oprogramowanie wzorcowe ECRIS,

7. Każde państwo członkowskie ponosi własne koszty wynikające z wdrożenia, użytkowania i utrzymywania swojej bazy danych rejestru karnego oraz zarządzania tą bazą danych, a także instalacji i użytkowania oprogramowania wzorcowego ECRIS.

Komisja ponosi koszty wynikające z wdrożenia, użytkowania, utrzymywania i dalszego rozwijania wspólnej infrastruktury komunikacyjnej oraz zarządzania nią.

8. Państwa członkowskie, które korzystają ze swojego krajowego oprogramowania ECRIS zgodnie z art. 4 ust. 4–8 rozporządzenia (UE) 2019/816 mogą nadal korzystać ze swojego krajowego oprogramowania ECRIS zamiast oprogramowania wzorcowego ECRIS, o ile spełnione są wszystkie warunki określone w tych ustępach.

Artykuł 11b

Akty wykonawcze

1. Komisja przyjmuje akty wykonawcze, w których określa:

- a) znormalizowany format, o którym mowa w art. 11 ust. 3, w tym w odniesieniu do informacji o przestępstwie będącym podstawą wyroku skazującego oraz informacji dotyczących treści wyroku skazującego;
- b) zasady dotyczące wdrożenia technicznego ECRIS oraz wymiany danych daktyloskopijnych;

c) inne sposoby techniczne organizowania i ułatwiania wymiany informacji dotyczących wyroków skazujących między organami centralnymi państw członkowskich, w tym:

- (i) sposoby ułatwiania zrozumienia i automatycznego tłumaczenia przekazywanych informacji;
- (ii) sposoby wymiany informacji drogą elektroniczną, w szczególności w odniesieniu do specyfikacji technicznych, które należy stosować oraz, w razie potrzeby, wszelkich stosownych procedur wymiany.

2. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 12a ust. 2.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1726 z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA), zmiany rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 i decyzji Rady 2007/533/WSiSW oraz uchylecia rozporządzenia (UE) nr 1077/2011 (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 99).

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/816 z dnia 17 kwietnia 2019 r. ustanawiające scentralizowany system służący do ustalania państw członkowskich posiadających informacje o wyrokach skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich i bezpaństwowców (ECRIS-TCN) na potrzeby uzupełnienia europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/1726 (Dz.U. L 135, 22.5.2019, s. 1).;

10) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 12a

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

W przypadku, gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.”;

11) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 13a

Sprawozdania Komisji i przegląd

1. Do dnia 29 czerwca 2023 r. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania niniejszej decyzji ramowej. W sprawozdaniu ocenia się, w jakim stopniu państwa członkowskie podjęły środki niezbędne do wykonania niniejszej decyzji ramowej, z uwzględnieniem jej wdrożenia technicznego.

2. W stosownych przypadkach do sprawozdania dołącza się odpowiednie wnioski ustawodawcze.

3. Komisja regularnie publikuje sprawozdanie dotyczące wymiany, za pośrednictwem ECRIS, informacji pochodzących z rejestrów karnych i dotyczące stosowania ECRIS-TCN, oparte w szczególności na statystykach dostarczonych przez eu-LIS-ę i państwa członkowskie zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2019/816. Sprawozdanie to po raz pierwszy publikuje się po upływie roku od przedłożenia sprawozdania, o którym mowa w ust. 1.

4. Sprawozdanie Komisji, o którym mowa w ust. 3, przedstawia w szczególności poziom wymiany informacji między państwami członkowskimi, w tym informacji dotyczących obywateli państw trzecich, a także wskazuje cele wniosków i odpowiednio ich liczbę, w tym wniosków do celów innych niż postępowanie karne, takich jak kontrole przeszłości oraz wnioski zainteresowanych osób o udzielenie im informacji zawartych w rejestrach karnych na ich temat.”.

Artykuł 2

Zastąpienie decyzji 2009/316/WSiSW

Decyzja 2009/316/WSiSW zostaje zastąpiona w odniesieniu do państw członkowskich związanych niniejszą dyrektywą, bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminu wykonania tej decyzji.

Artykuł 3

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 28 czerwca 2022 r. Niezwłocznie przekazują one Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Przepisy te zawierają także wskazanie, że w istniejących przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odniesienia do decyzji zastąpionej niniejszą dyrektywą traktuje się jak odniesienia do niniejszej dyrektywy. Sposób dokonywania takiego odniesienia i formułowania takiego wskazania określany jest przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty najważniejszych przepisów prawa krajowego w dziedzinie objętej zakresem niniejszej dyrektywy.

3. Państwa członkowskie dokonują dostosowań technicznych, o których mowa w art. 11 ust. 5 decyzji ramowej 2009/315/WSiSW, w brzmieniu określonym niniejszą dyrektywą, do dnia 28 czerwca 2022 r.

Artykuł 4

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 2 stosuje się od dnia 28 czerwca 2022 r.

Artykuł 5

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Strasburgu dnia 17 kwietnia 2019 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

A. TAJANI

Przewodniczący

W imieniu Rady

G. CIAMBA

Przewodniczący
